

บทที่ 3

ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

3.1 ประวัติท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เป็นโครงการระดับชาติที่รัฐบาลไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกและมีนโยบายให้เป็นศูนย์กลางการบินในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งนี้ กำหนดเปิดให้บริการได้ในปี พ.ศ. 2549 โดยมีศักยภาพรองรับผู้โดยสารได้ 45 ล้านคนต่อปี ขนถ่ายสินค้าทางอากาศ 3 ล้านตันต่อปี และรองรับเที่ยวบินได้ 76 เที่ยวบินต่อชั่วโมง¹

ในปี พ.ศ.2503 บริษัท ลิซฟิวด์ (Litchfield Whiting Boune and Associate) ได้ทำการศึกษาและวางผังเมืองสำหรับกรุงเทพมหานคร และได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาท่าอากาศยานว่า “กรุงเทพมหานคร ควรจะมีสนามบินพาณิชย์แห่งใหม่เพิ่มอีกแห่งหนึ่งเพื่อแยกเครื่องบินพลเรือนออกจากเครื่องบินทหาร และเพื่อให้สอดคล้องกับความเจริญเติบโตของเมืองด้วย”

ในปี 2504 รัฐบาลในสมัยนั้นได้ให้ความสนใจในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก โดยมอบหมายให้กระทรวงคมนาคมพิจารณาจุดที่ตั้งโดยศึกษาสำรวจความเหมาะสม จำนวน 7 แห่ง คือ

1. บริเวณอำเภอลาดหลุมแก้ว และอำเภอลาดบัวทอง (เขตจังหวัดปทุมธานี ต่อกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา)
2. บริเวณด้านใต้ของอำเภอไทรน้อย (เขตจังหวัดนนทบุรี ต่อกับจังหวัดนครปฐม)
3. บริเวณดอนเมือง
4. บริเวณด้านเหนืออำเภอหนองจอก
5. บริเวณหนองงูเห่า
6. บริเวณด้านเหนืออำเภอบางป่อ
7. บริเวณด้านตะวันออกเฉียงใต้ของอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

เมื่อพิจารณาจากปัจจัยหลายๆ ด้านแล้วจึงได้คัดเลือกบริเวณหนองงูเห่า ในพื้นที่ตำบลบางโกลน ตำบลราชาเทวะ และตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และได้มอบหมายให้กรมการบินพาณิชย์ดำเนินการจัดซื้อที่ดินส่วนหนึ่งเวนคืนส่วนหนึ่งตามพระราชบัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางโกลน ตำบลราชาเทวะ และตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. 2516 และเป็นที่สาธารณะอีกส่วนหนึ่ง รวมพื้นที่ทั้งสิ้นประมาณ 19,543 ไร่ หรือประมาณ 3,100 เฮกเตอร์ มีความกว้าง 4 กม. ยาว 8 กม. ด้านทิศตะวันออกเฉียงจรดคลองหนองงูเห่า ทิศตะวันตกจรดคลองลาดกระบัง ทิศเหนือห่างจากถนนสุขุมวิท 77 (ซอยอ่อนนุช) ประมาณ 800 เมตร ด้านใต้ห่างจากถนน บางนา-ตราด ประมาณ 3 กม. การจัดหาที่ดินได้ดำเนินการระหว่างปี 2506-2516 จึงแล้วเสร็จ สิ้นเงินงบประมาณแผ่นดิน 129 ล้านบาท หลังจากนั้น ได้มีการว่าจ้างบริษัท

¹ ท่าอากาศยานสากลแห่งใหม่ จำกัด(บริษัท), รายงานประจำปี 2547.

วิศวกรที่ปรึกษามาศึกษาและวางแผนแม่บท แต่ต่อมารัฐบาลได้เปลี่ยนแปลงนโยบายให้ใช้พื้นที่ดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในทางอื่น ในที่สุดคณะรัฐมนตรีได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2530 รับทราบรายงานผลศึกษาการมีท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ 2 ของคณะกรรมการคมนาคม วุฒิสภา ซึ่งสรุปว่าควรสงวนที่ดินบริเวณหนองงูเห่าไว้ก่อนเพื่อก่อสร้างท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ แห่งที่ 2 ตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ปี 2522 การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (ทอท.) เข้าบริหารกิจการท่าอากาศยานกรุงเทพจึงได้มีการขยายและพัฒนาท่าอากาศยานกรุงเทพ (สนามบินดอนเมือง) ให้เป็นท่าอากาศยานพาณิชย์สากลที่ทันสมัย ตามแผนระยะยาว 10 ปี (พ.ศ. 2523-2532) โดยปรับปรุงขยายให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรได้จนถึงปี 2538 อย่างไรก็ดี จากการที่รัฐบาลมีนโยบายพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534) ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดกลยุทธ์และมาตรการต่างๆ มารองรับ จนมีส่วนทำให้การขนส่งทางอากาศของประเทศไทยเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลกระทบกับท่าอากาศยานกรุงเทพโดยตรง

ในช่วงระหว่างปี 2530-2534 ท่าอากาศยานกรุงเทพมีปริมาณผู้โดยสารเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 14 ต่อปี สินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 19 ต่อปี จำนวนสายการบินขึ้นลงที่ท่าอากาศยานกรุงเทพ เพิ่มจาก 48 สายการบิน เป็น 62 สายการบิน ซึ่งมากที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และจากการพยากรณ์ปริมาณการขนส่งทางอากาศในสองทศวรรษข้างหน้านับตั้งแต่ปี 2533 คาดว่าจะมีผู้โดยสารเพิ่มจาก 16.6 ล้านคน เป็น 35 ล้านคน ในปี 2543 และ 55 ล้านคนในปี 2553 ส่วนปริมาณสินค้าจะเพิ่มจาก 0.4 ล้านตัน เป็น 1.35 ล้านตัน และ 2.46 ล้านตัน ตามลำดับ แต่จากการศึกษาจุดอิมพอร์ตและข้อจำกัดในการพัฒนา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการของท่าอากาศยานกรุงเทพ พบว่า ท่าอากาศยานกรุงเทพจะถึงจุดอิมพอร์ตในปี พ.ศ. 2543 โดยมีขีดความสามารถที่จะรองรับปริมาณผู้โดยสารได้ 25 ล้านคน/ปี ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ประเทศ จะต้องมมีท่าอากาศยานสากล มาสนับสนุนและเสริมภารกิจการบริหารขนส่งทางอากาศ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และให้บริการขนส่งทางอากาศเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมต่อไป

จากความจำเป็นเร่งด่วนดังกล่าว โครงการท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ 2 จึงได้เกิดขึ้นเพื่อรองรับปริมาณการขนส่งทางอากาศที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต กระทรวงคมนาคมได้เสนอโครงการพัฒนาท่าอากาศยานกรุงเทพ แห่งที่ 2 ณ ท้องที่ ตำบลบางโหลง ตำบลราชาเทวะ และตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 19,543 ไร่ ซึ่งบริเวณพื้นที่นี้ นับว่ามีความเหมาะสมหลายประการ คือ เป็นที่ดินที่จัดซื้อ ไว้แล้วเพื่อก่อสร้างท่าอากาศยาน มีทำเลที่ตั้งเหมาะสม กล่าวคือ มีมลภาวะทางเสียงจากเครื่องบินน้อย เพราะการขึ้น/ลง ของเครื่องบินอยู่ใกล้ทะเลของอ่าวไทย และไม่มีข้อขัดแย้งด้านปฏิบัติการบินของเครื่องบินที่ใช้ท่าอากาศยานแห่งใหม่กับท่าอากาศยานกรุงเทพ เป็นการสอดคล้องกับการใช้พื้นที่ตามผังเมืองรวมของกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยให้ ทอท.เป็นผู้ดำเนินการ

เมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2535 ทอท. ได้ลงนามว่าจ้างบริษัทวิศวกรที่ปรึกษาทั่วไป (General Engineering Consultants: GEC) มาทำการศึกษาเพื่อวางแผนแม่บทเพื่อการพัฒนา ออกแบบเบื้องต้นและ

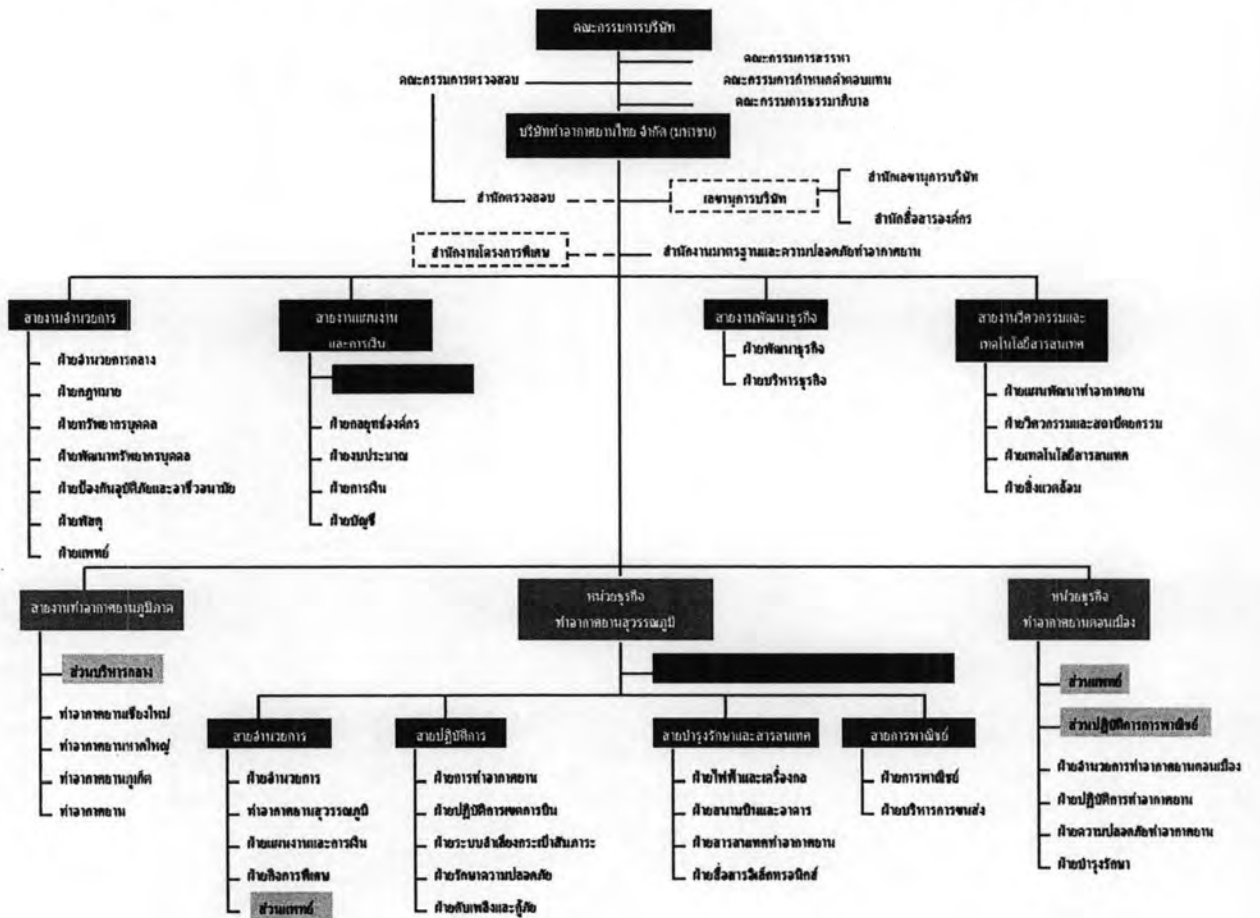
ควบคุมการออกแบบรายละเอียดทางวิศวกรรมตลอดจนช่วยบริหารงานก่อสร้างเพื่อให้การบริหารงานพัฒนาโครงการท่าอากาศยานกรุงเทพ แห่งที่ 2 ตลอดจนการจัดระบบโครงข่ายบริการขั้นพื้นฐานสำหรับรองรับเชื่อมเข้ากับโครงการท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ แห่งที่ 2 ทอท. ได้จัดตั้งบริษัท ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ แห่งใหม่ จำกัด หรือ บทม. เป็นบริษัทลูกของ ทอท. ตั้งแต่วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2539 และได้มอบหมายให้รับผิดชอบดำเนินงานโครงการท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ แห่งที่ 2 ในระยะก่อสร้าง เมื่อวันศุกร์ที่ 29 กันยายน พ.ศ.2543 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ แห่งที่ 2 ว่า “ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ” (Suvarnabhumi Airport) และเสด็จฯ ทรงวางศิลาฤกษ์อาคารผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ.2545 การก่อสร้างท่าอากาศยานได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องจนเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2548 ได้มีการทดสอบทางเทคนิคระบบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิครั้งแรก โดยมีเครื่องบินของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ทำการบินขึ้น-ลง ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ พร้อมผู้โดยสาร และได้เปิดให้บริการอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2549²

3.2 การบริหารงานของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิอยู่ภายใต้การบริหารงานของ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เดิมใช้ชื่อว่า การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย หรือ ทอท. เป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงคมนาคมโดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2522 ต่อมา ทอท. ได้แปลงสภาพเป็นบริษัทภายใต้นโยบาย “การแปรรูปรัฐวิสาหกิจไทย” โดยได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลชื่อ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (Airports of Thailand Public Company Limited : AOT) ตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน พ.ศ.2545 เป็นต้นมา

² คณะทำงานการสร้างความคุ้นเคยในการปฏิบัติงาน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ, รู้จักที่ทำงานใหม่ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ, (กรุงเทพฯ: ม.ป.ท., 2549), (จัดสำเนา)

แผนภูมิที่ 3-1 โครงสร้างการบริหารงานของ ทอท. และท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ณ วันที่ 5 กรกฎาคม 2550

ที่มา : บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน), 5 กรกฎาคม 2550. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

แผนภูมิที่ 3-2 สรุปโครงสร้างการบริหารงานหน่วยธุรกิจท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ณ วันที่ 5 กรกฎาคม 2550

ที่มา : บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน), 5 กรกฎาคม 2550. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

3.3 อาคารผู้โดยสาร ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

อาคารผู้โดยสาร ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มีพื้นที่รวมประมาณ 563,000 ตารางเมตร ประกอบด้วย

3.3.1 อาคารผู้โดยสารหลัก (Main terminal Building) เป็นอาคารเดี่ยวชวงกว้างไม่มีเสากลาง อาคารขนาดยาว 441 เมตร กว้าง 108 เมตร สูง 45 เมตร มีพื้นที่ 185,000 ตารางเมตร มีจำนวนชั้นทั้งหมด 7 ชั้น ชั้นใต้ดิน 2 ชั้น ดังนี้

- ชั้นที่ 1 เป็น Bus Lobby
- ชั้นที่ 2 เป็นส่วนบริการผู้โดยสารขาเข้าทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ
- ชั้นที่ 3 ประกอบด้วยห้องพักผู้โดยสารของสายการบิน มีจุดตรวจค้นอาวุธและวัตถุระเบิด จุดนัดพบ ร้านค้า เคาน์เตอร์บริการต่าง ๆ และห้อง CIP
- ชั้นที่ 4 เป็นส่วนบริการผู้โดยสารขาออก ประกอบด้วย พื้นที่บริการผู้โดยสารขาออก ภายในประเทศและระหว่างประเทศ พื้นที่บริการผู้โดยสาร Premium ของสายการบิน ไทย แอร์เวย์ อินเตอร์เนชั่นแนล จุดตรวจหนังสือเดินทางของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง จุดตรวจของสำนักงานศุลกากร ส่วนหนึ่งของสำนักงานส่วนราชการ เคาน์เตอร์ของสายการบิน เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์ท่าอากาศยาน โดยตรงกลางจะมีบันไดเลื่อนขึ้นสู่ ภัตตาคาร ชั้น 6
- ชั้นที่ 5 เป็นสำนักงานของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) และ กลุ่มสายการบิน พันธมิตร Star Alliance
- ชั้นที่ 6 เป็นภัตตาคาร ซึ่งมีบันไดเลื่อนขึ้นมาจากชั้น 4
- ชั้นที่ 7 เป็นจุดชมทัศนียภาพ

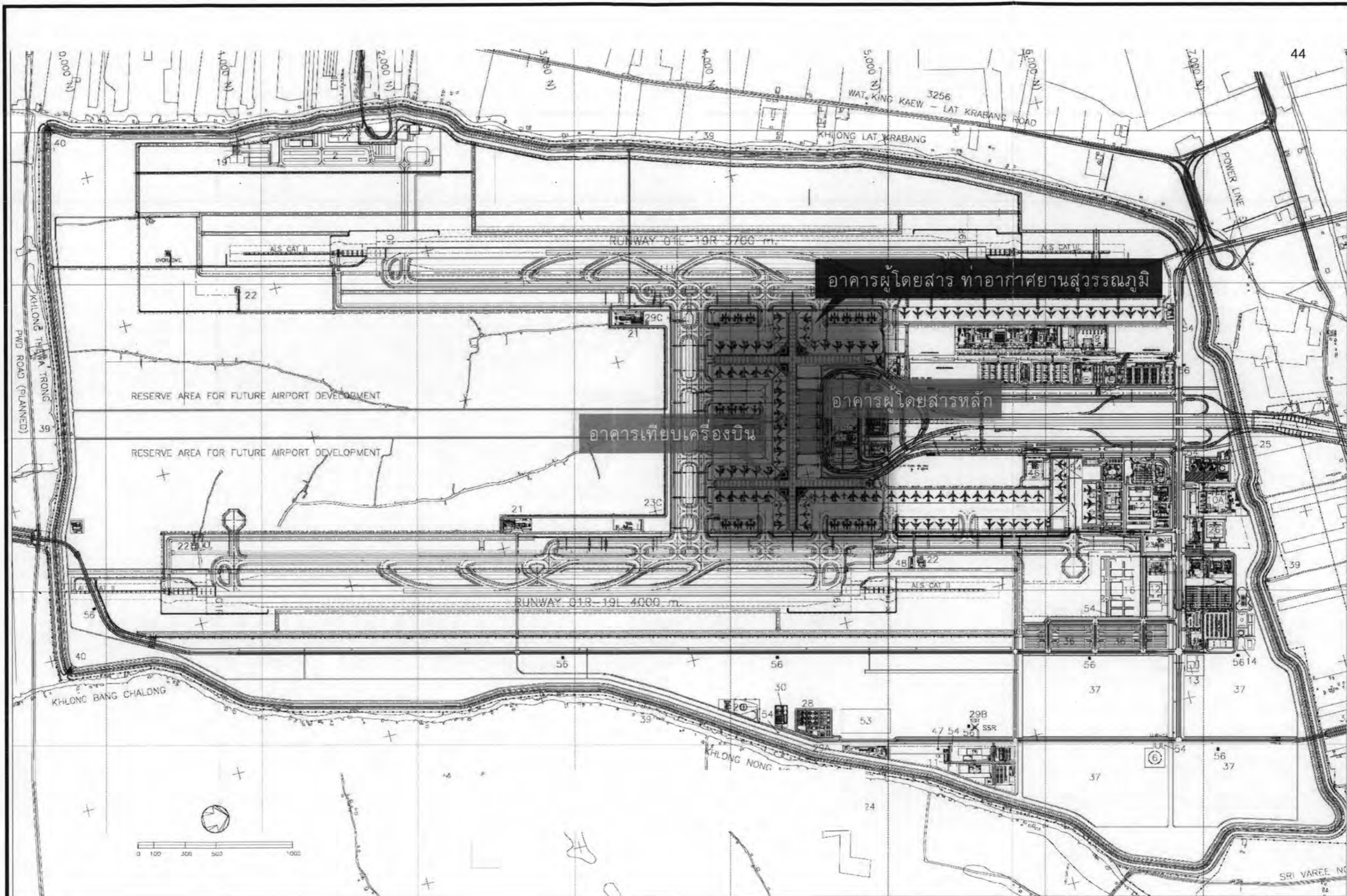
ส่วนชั้นใต้ดิน มีการแบ่งสัดส่วนเป็นสถานีรถไฟ ขานชาลารถไฟ และมีพื้นที่ของระบบสายพานลำเลียง กระเป๋าอีกด้วย

3.3.2 อาคารเทียบเครื่องบิน (Concourse) มี 7 หลัง คือ A,B,C,D,E,F และ G อาคาร มีพื้นที่รวม 378,000 ตารางเมตร โดยอาคารเทียบเครื่องบิน A และ B ใช้บริการผู้โดยสารภายในประเทศ ส่วนอาคารเทียบเครื่องบิน C,D,E,F และ G ใช้บริการผู้โดยสารระหว่างประเทศ

- อาคารเทียบเครื่องบิน A ใช้บริการผู้โดยสารภายในประเทศ ความยาวประมาณ 432 เมตร เครื่องบินจอดเทียบได้ 6 เครื่อง และมีประตูทางออกสำหรับไปขึ้นเครื่องบินที่จอด ณ หลุมจอดระยะไกล 1 ประตู
- อาคารเทียบเครื่องบิน B ใช้บริการผู้โดยสารภายในประเทศ ความยาวประมาณ 270 เมตร เครื่องบินจอดเทียบได้ 6 เครื่อง และมีประตูทางออกสำหรับไปขึ้นเครื่องบินที่จอด ณ หลุมจอดระยะไกล 2 ประตู
- อาคารเทียบเครื่องบิน C มีความยาวประมาณ 459 เมตร เครื่องบินจอดเทียบได้ 10 เครื่อง และมีประตูทางออกสำหรับไปขึ้นเครื่องบินที่จอด ณ หลุมจอดระยะไกล 2 ประตู

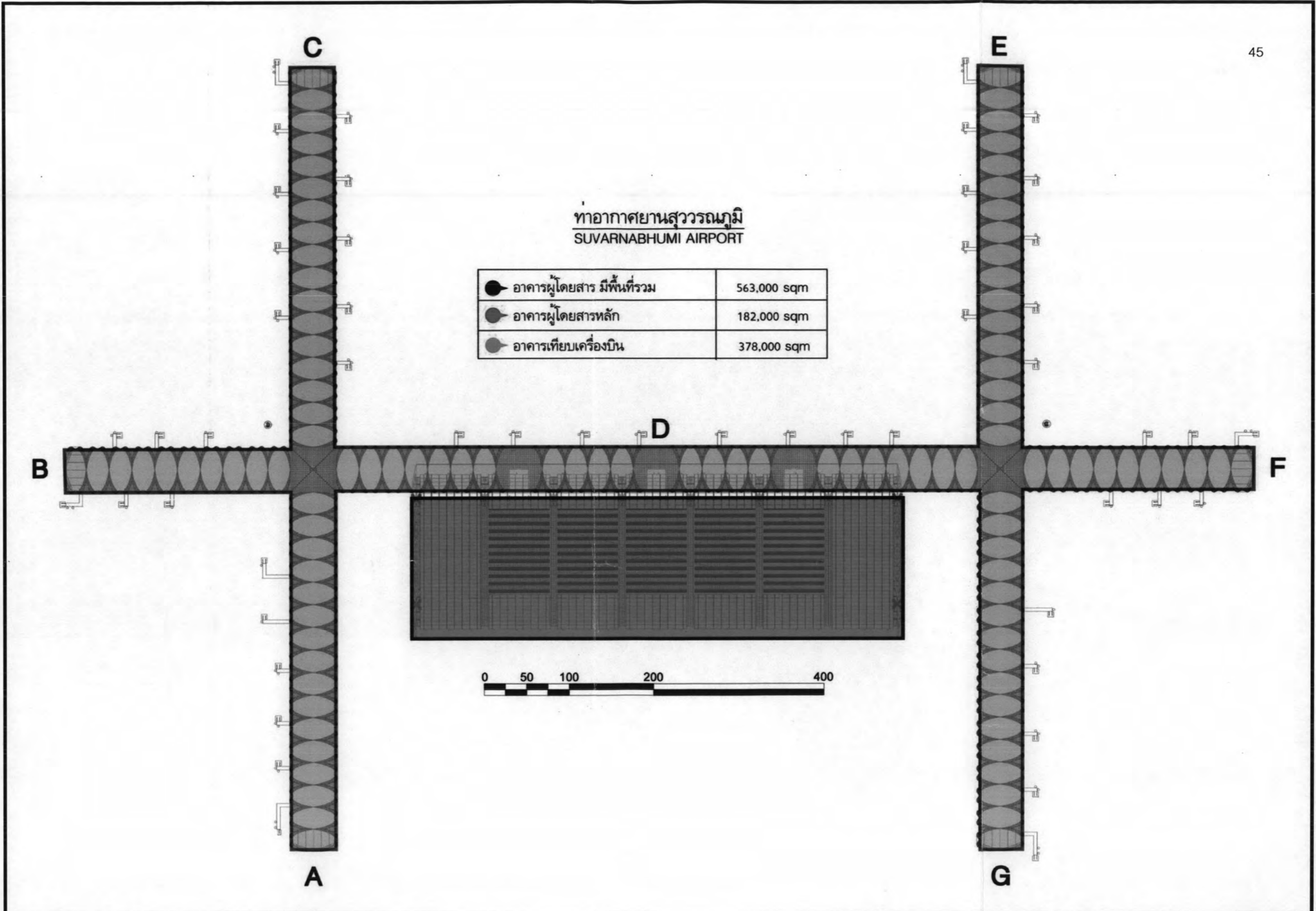
- อาคารเทียบเครื่องบิน D มีความยาวประมาณ 909 เมตร เครื่องบินจอดเทียบได้ 8 เครื่อง และมีประตูทางออกสำหรับไปขึ้นเครื่องบินที่จอด ณ หลุมจอดระยะไกล 2 ประตู
 - อาคารเทียบเครื่องบิน E มีความยาวประมาณ 459 เมตร เครื่องบินจอดเทียบได้ 10 เครื่อง และมีประตูทางออกสำหรับไปขึ้นเครื่องบินที่จอด ณ หลุมจอดระยะไกล 2 ประตู
 - อาคารเทียบเครื่องบิน F มีความยาวประมาณ 270 เมตร เครื่องบินจอดเทียบได้ 6 เครื่อง และมีประตูทางออกสำหรับไปขึ้นเครื่องบินที่จอด ณ หลุมจอดระยะไกล 2 ประตู
 - อาคารเทียบเครื่องบิน G มีความยาวประมาณ 432 เมตร เครื่องบินจอดเทียบได้ 5 เครื่อง และมีประตูทางออกสำหรับไปขึ้นเครื่องบินที่จอด ณ หลุมจอดระยะไกล 1 ประตู
- นอกจากนั้นอาคารเทียบเครื่องบินหลังนี้มีส่วนของห้องรับรองพิเศษอยู่ด้วย³
ดังแสดงในรูปภาพที่ 3-1 และรูปภาพที่ 3-2

³ เรือเดียวกัน

รูปถ่ายที่ 3-1 แสดงผังบริเวณอาคารผู้โดยสาร ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

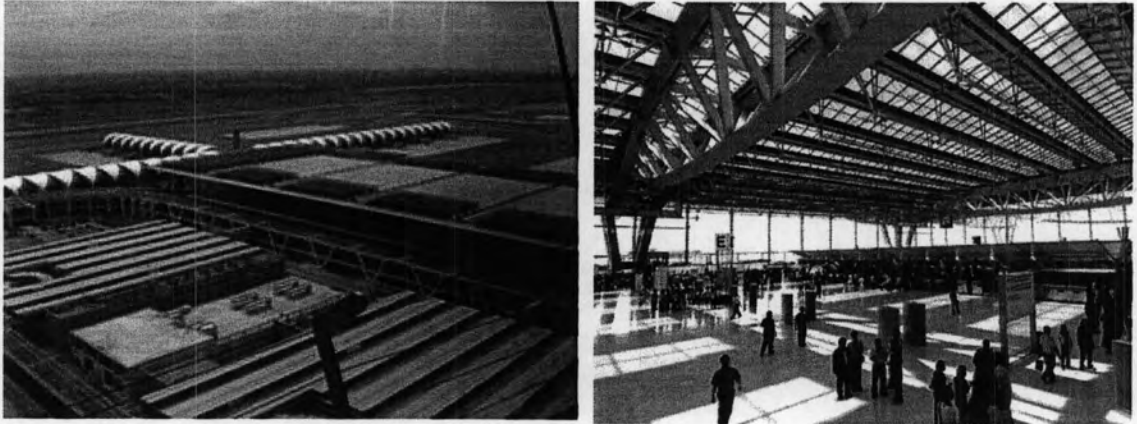

รูปภาพที่ 3-2 แสดงจำนวนพื้นที่อาคารผู้โดยสาร ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

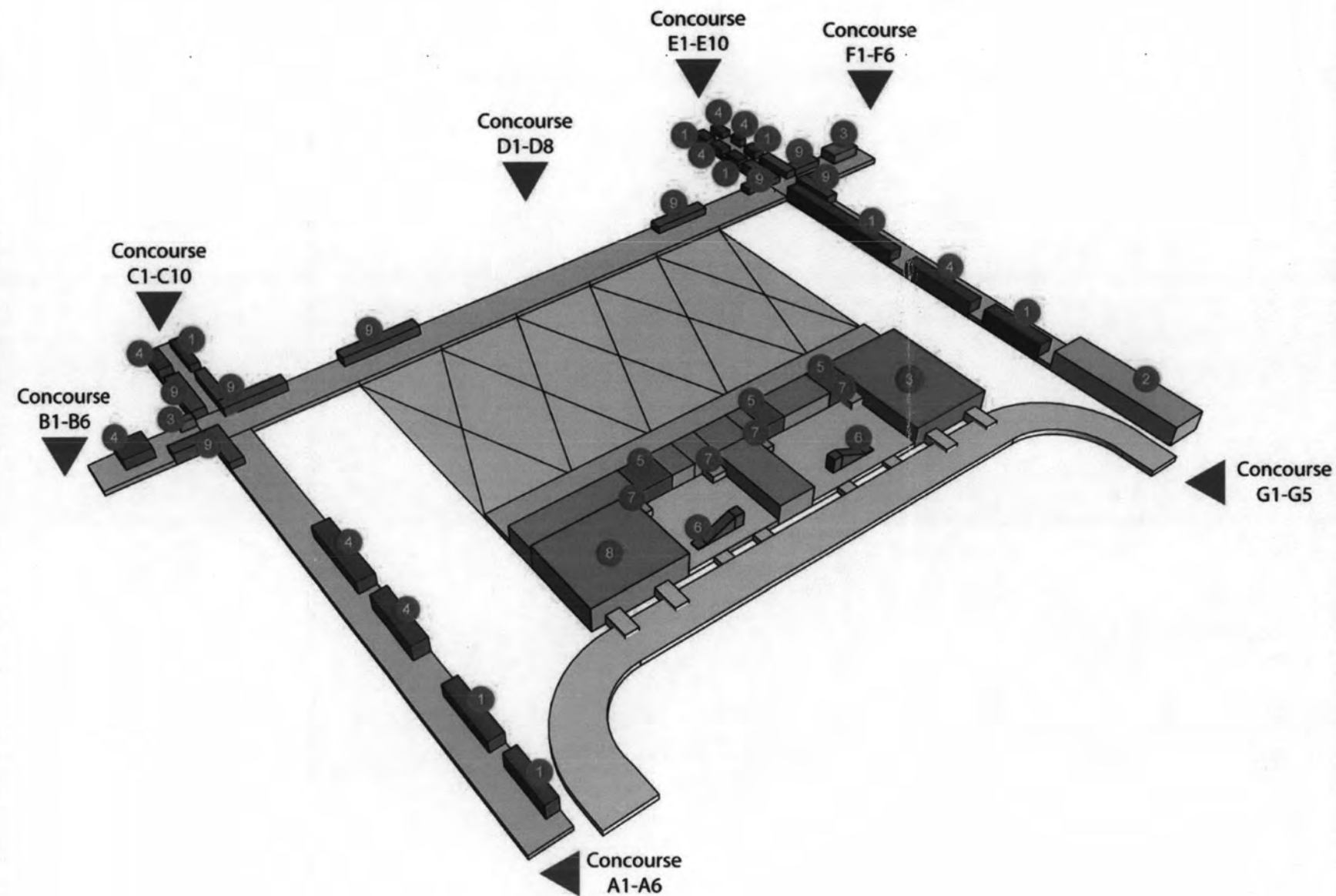
รูปภาพที่ 3-3 แสดงอาคารผู้โดยสารหลัก ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

รูปภาพที่ 3-4 แสดงอาคารเทียบเครื่องบิน ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

Suvarnabhumi Airport Map

LEVEL 1 BUS LOBBY

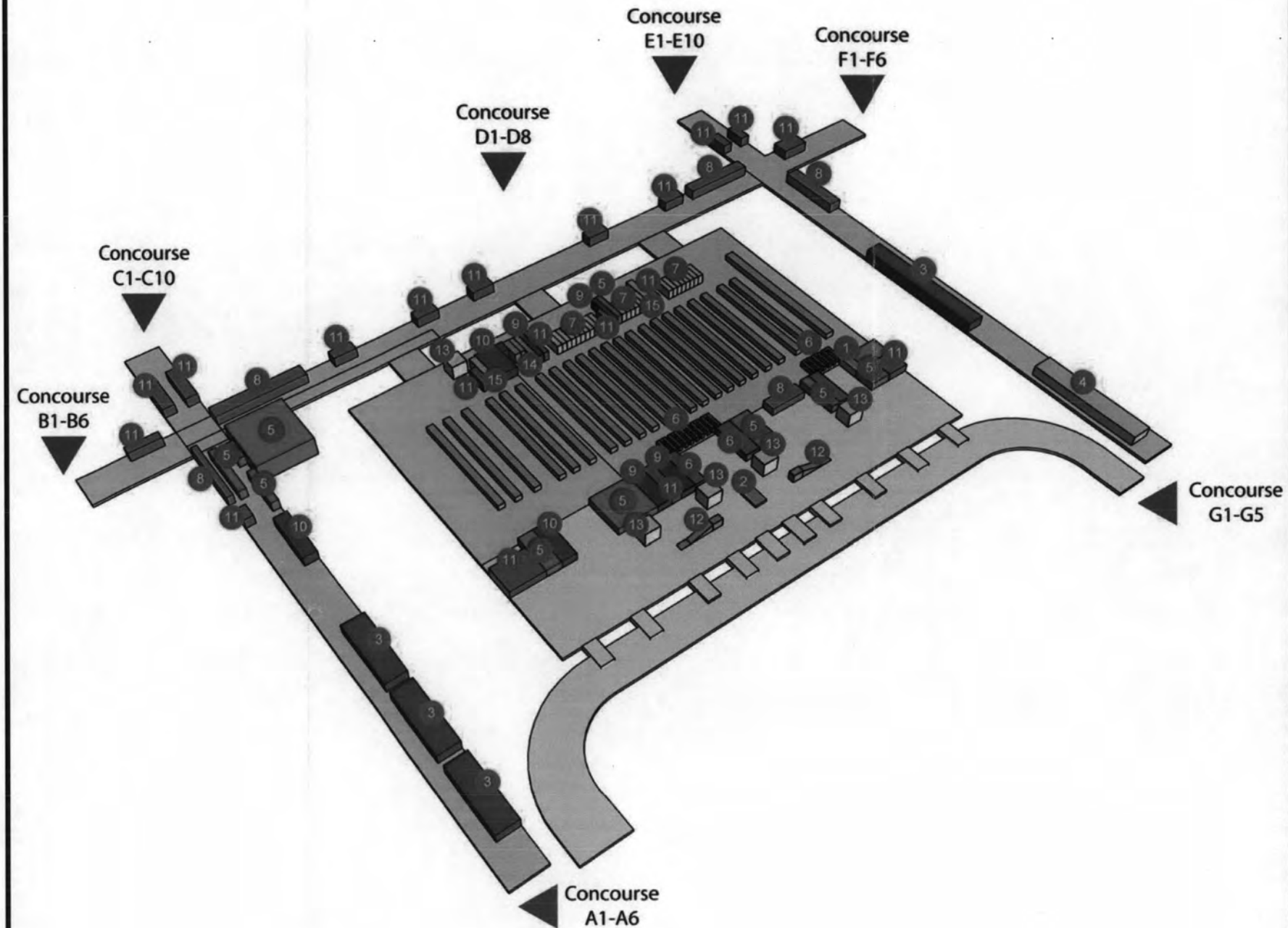
ชั้นที่ 1 โถงสำหรับผู้โดยสารรถบัส

- 1 Airline Counters
เคาน์เตอร์สายการบิน
- 2 VIP Lounges
ห้องรับรองพิเศษ
- 3 Shops / Restaurants
ร้านค้า / ภัตตาคาร
- 4 Thai Airways Counters
การบินไทย
- 5 Toilets
ห้องน้ำ
- 6 Escalator
บันไดเลื่อน
- 7 Elevator
ลิฟท์
- 8 Medical Center / Clinic
ศูนย์แพทย์
- 9 Bus Gates
จุดบริการรถบัส

รูปภาพที่ 3-5 แสดงบริเวณพื้นที่อาคารผู้โดยสาร ชั้นที่ 1

ที่มา : บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน), 20 มิถุนายน 2551.

Suvarnabhumi Airport Map

LEVEL 2 ARRIVALS

ชั้นที่ 2 พุ้โดยสารขาเข้า

- 1 AOT Office
บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
- 2 Information Counters
เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์
- 3 Airline Counters
เคาน์เตอร์สายการบิน
- 4 VIP Lounges
ห้องรับรองพิเศษ
- 5 Shops / Restaurants
ร้านค้า / ภัตตาคาร
- 6 Customs
ศุลกากร
- 7 Passport Control
ตรวจหนังสือเดินทาง
- 8 Transfer Passengers
ผู้โดยสารเปลี่ยนเครื่อง
- 9 Government Offices
หน่วยงานราชการ
- 10 Thai Airways Counters
การบินไทย
- 11 Toilets
ห้องน้ำ
- 12 Escalators
บันไดเลื่อน
- 13 Elevators
ลิฟท์
- 14 Baggage Services
บริการติดตามสัมภาระ
- 15 Over sized Baggage Services
กระเป๋าเกินขนาด

รูปภาพที่ 3-6 แสดงบริเวณพื้นที่อาคารผู้โดยสาร ชั้นที่ 2

ที่มา : บริษัท ท่าอากาศยานไทยจำกัด (มหาชน), 20 มิถุนายน 2551.

รูปภาพที่ 3-7 แสดงบรรยากาศภายในอาคารผู้โดยสาร ชั้นที่ 1 ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

รูปภาพที่ 3-8 แสดงบรรยากาศภายในอาคารผู้โดยสาร ชั้นที่ 2 ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

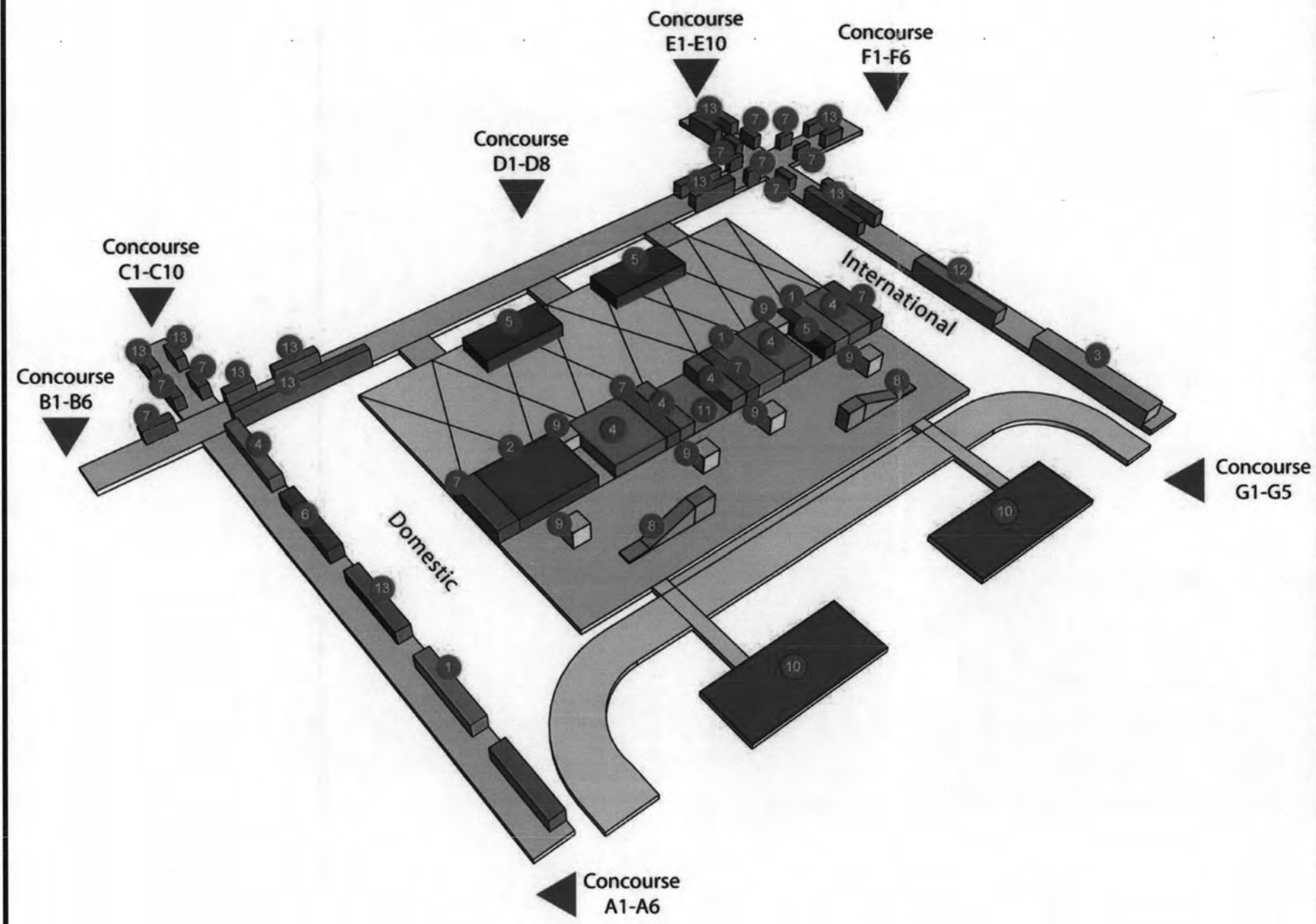

Suvarnabhumi Airport Map

LEVEL 3 MEETING AND GREETING GALLERY

ชั้นที่ 3 จุดนัดพบ, ร้านอาหารต่างๆ

- 1 AOT Office
บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
- 2 Airline Counters
เคาน์เตอร์สายการบิน
- 3 VIP Lounges
ห้องรับรองพิเศษ
- 4 Shops / Restaurants
ร้านค้า / ภัตตาคาร
- 5 Government Offices
หน่วยงานราชการ
- 6 Thai Airways Counters
การบินไทย
- 7 Toilets
ห้องน้ำ
- 8 Escalators
บันไดเลื่อน
- 9 Elevators
ลิฟท์
- 10 Car Park Building
อาคารจอดรถ
- 11 Meeting Area
จุดนัดพบ
- 12 Day Rooms
ห้องพักแรม
- 13 Airline Lounges
ห้องรับรองสายการบิน

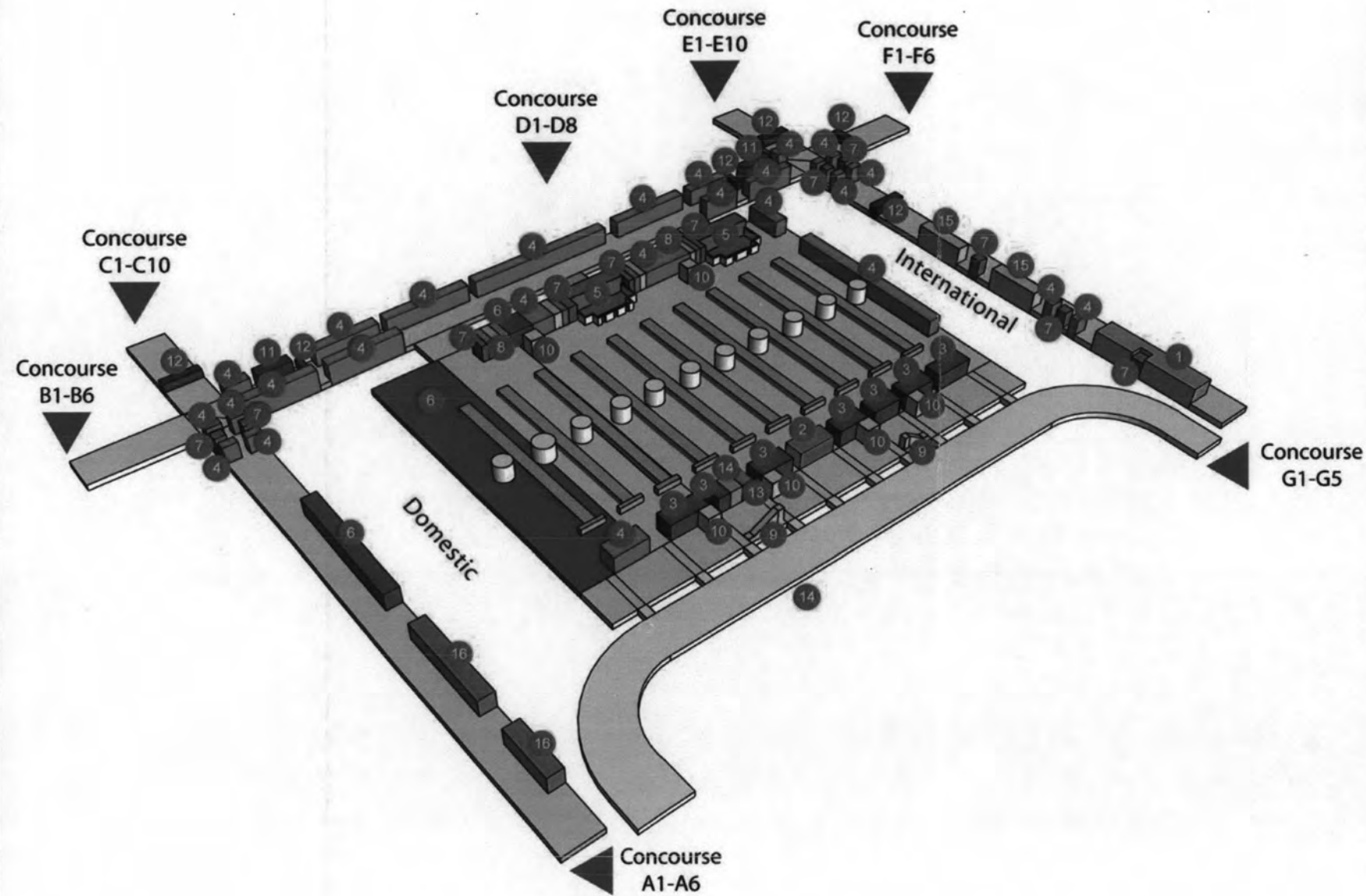
รูปภาพที่ 3-9 แสดงบริเวณพื้นที่อาคารผู้โดยสาร ชั้นที่ 3
ที่มา : บริษัท ท่าอากาศยานไทยจำกัด (มหาชน), 20 มิถุนายน 2551.

Suvarnabhumi Airport Map

LEVEL 4 DEPARTURES

ชั้นที่ 4 พุ้โดยสารขาออก

- 1 AOT Office
บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
- 2 Information Counter
เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์
- 3 Airline Counters
เคาน์เตอร์สายการบิน
- 4 Shops / Restaurants
ร้านค้า / กิจตาคาร
- 5 Passport Control
ตรวจหนังสือเดินทาง
- 6 Thai Airways Counters
การบินไทย
- 7 Toilets
ห้องน้ำ
- 8 Oversized Baggage Services
กระเป๋าเกินขนาด
- 9 Escalators
บันไดเลื่อน
- 10 Elevators
ลิฟท์
- 11 VAT Refund Counters
สำนักงานคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่นักท่องเที่ยว
- 12 Security Checkpoints
จุดตรวจค้น
- 13 Medical Center / Clinic
ศูนย์แพทย์
- 14 Baggage Service
บริการติดตามสัมภาระ
- 15 Day Rooms
ห้องพักรอ
- 16 Airline Lounges
ห้องรับรองสายการบิน

รูปภาพที่ 3-10 แสดงบริเวณพื้นที่อาคารผู้โดยสาร ชั้นที่ 4

ที่มา : บริษัท ท่าอากาศยานไทยจำกัด (มหาชน), 20 มิถุนายน 2551.

รูปภาพที่ 3-11 แสดงบรรยากาศภายในอาคารผู้โดยสาร ชั้นที่ 3 ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

รูปภาพที่ 3-12 แสดงบรรยากาศภายในอาคารผู้โดยสาร ชั้นที่ 4 ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

